

Te rog, minte!

Nicu Hăloiu

Te rog, minte!

...

Ca o apă liniștită aş vrea să-mi fii, iubită minte,
să nu te lași ispitită de-ale lumii dulci cuvinte,
nu te du cu-a ta dorință către lumească măreție
întreaga-ti mare trebuință doar din inimă să-ți vie!

...

Ajută-mă tainică minte să-mi fii ca o catedrală,
doar ecouri de cuvinte să se-audă-n tine goală
rămâi de-a pururi curată, fără false trebuințe,
eu nu vreau prin tine fală, de laude nu vreau dorințe,
dar vreau să fii pricepută când am nevoie de tine,
du-te-n inimă și-acolo, aş vrea să mă găseşti pe mine!

...

Ascultă-mi inima de-ți cere pricepere și stăruință
păzește-mi tot tu și iubirea că mi-e singura dorință,
și însoteste-mă în viață cu cele mai dulci cuvinte
când iubita mă privește atât de dulce și cuminte!

...

Spune-i tu iubitei mele cât de tare o iubesc,
ia tu minte-un snop de stele, șoaptele să-mi învelesc!
du-te-n inimă și-acolo iubirii caută-i izvorul,
adăpă-te din iubire și-apoi povestește-i dorul!

...

Fii te rog sfetnicul bun ce mă însoteste-n viață,
fii atentă la ce vreau, ia aminte și mă-nvață!
dacă pentru lumea asta nu mai ai ceva să-mi dai,
du-te-n inimă și-acolo vei putea oricât să stai!